

dighedssummen til lederejede institutioners overgang til selvejende institutioner. Man må herefter formene, at rådighedssummen i finansåret 1950—51, hvor man vil anslå antallet af anerkendte institutioner til ca. 640, mindst bliver 450.000 kr. Dette vil svare til ca. 5 pct. af det forventede driftstilskud fra staten i 1949—50 på ca. 9.400.000 kr.

Endelig bemærkes, at man, som i de indledende bemærkninger under I. A anført, har anset det for naturligt i de her nævnte særlige tilfælde at kunne gøre statens støtte af rådighedssummen afhængig af en tilsvarende støtte fra vedkommende kommune.

Til stk. 5. Bestemmelsen svarer i hovedsagen til den nugældende bestemmelse i § 129, stk. 5.

Efter de af udvalget om forebyggende børneforsorg foretagne undersøgelser må det antages, at der stadig er et stort behov for oprettelsen af yderligere pladser i institutioner for forebyggende børneforsorg. Der fandtes pr. 1. april 1949 ialt 597 anerkendte eller godkendte institutioner med et normeret pladsantal på 28.605 børn, hvoraf 16.158 i hovedstaden.

Der er imidlertid stadig lange ventelister ved mange institutioner. Yderligere er der fortsat en betydelig trang til forbedring af de bestående institutioner. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget til finanslov for finansåret 1950—51 (rigsdagstidende 1949—50, tillæg A, spalte 1401), har socialministeriet anset det for nødvendigt ligesom i finansåret 1949—50 at søge en bevilling i det nævnte finansår på 800.000 kr. Det var dengang for socialministeriet oplyst, at der i april måned 1949 til overinspektionen var indsendt planer om byggearbejder for ca. 130 institutioner til en samlet byggeudgift på ca. 30 mill. kr., af hvilke planer kun et fåtal har kunnet gennemføres. Hvilken bevilling det fremtidig vil blive nødvendigt at søge, er vanskeligt at overse, idet dette vil afhænge af mange usikre faktorer, herunder om materialesituationen, der hidtil har vanskeliggjort at få gennemført mange ønskede projekter, væsentlig forbedres, og om den herskende mangel på faglært arbejdskraft til byggeriet afhjælpes. Endvidere vil trangen til nye pladser i institutionerne være afhængig af ændringer i fødselshyppigheden, der påvirker antallet af børn i de pågældende aldersklasser, samt om der fortsat vil være så stærk efterspørgsel efter de gifte kvinder på arbejdsmarkedet som hidtil.

Medens bestemmelsen som nævnt i hovedsagen svarer til § 129, stk. 5, i den nuvæ-

rende formulering, har man dog fundet det ønskeligt i loven nærmere at fastsætte den hidtidige af socialministeriet efter forhandling med ministeriet for byggeri og boligvæsen (nu arbejds- og boligministeriet) og udvalget om forebyggende børneforsorg fastlagte praksis, hvorefter man som betingelse for at yde etableringstilskud efter forsorgsloven har krævet, at de muligheder, der findes for at optage offentlige prioriteter i ejendommen samt lån efter boligstøtteleven, først er udnyttet i det mulige omfang.

Da man som hidtil forudsætter, at vedkommende institution selv bør yde en økonomisk indsats, har man foreslået, at statens støtte efter forsorgsloven herefter højst kan udgøre 50 pct. af restudgifterne, og at de samlede tilskud fra stat og kommune højst kan udgøre 70 pct. af udgifterne.

Endvidere har man foreslået, at det som hidtil kan gøres til en betingelse for at opnå støtte fra staten, at den kommune, hvori institutionen er beliggende, yder en støtte af indtil samme størrelse som statens støtte. Man er herved gået ud fra, at dette — som det også hidtil har vist sig i praksis — normalt vil blive tilfældet. Man har dog ikke ment at burde gøre det til en pligt for kommunen altid at yde en sådan støtte, da der må antages at kunne forekomme ganske særlige tilfælde, hvor det kan anses for rimeligt at fravige kravet om, at kommunen yder en tilsvarende støtte som staten.

Til stk. 6. Der henvises til bemærkningerne til § 65, stk. 8.

Til forsorgslovens § 128.

For at sikre de ved institutioner for forebyggende børneforsorg ansatte ledere og medarbejders retsstilling har man anset det for ønskeligt, at der tilvejebringes en til bestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov nr. 53 af 27. februar 1947 for opdragelseshjemmenes personale svarende regel om, at reglerne for aflønning fastsættes med tilslutning fra folketingets finansudvalg i overensstemmelse med principperne i lov om statens tjenestemænd. Det bemærkes herved, at en i overensstemmelse med tjenestemandslovens principper udarbejdet endelig lønningsplan for det pågældende personale med virkning fra 1. april 1947 allerede er gennemført med tilslutning fra folketingets finansudvalg i skrivelse af 12. februar 1948 (aktstykke nr. 308).

Vedrørende personalets pensionsforhold henvises til bemærkningerne til § 65, stk. 10.